

имъ завѣщаніа, не отъ Галена и Иппократа, нъ отъ Св. Пророци и Апостолы за да са пазятъ отъ грѣховны поврежденіа, кои-то сж причина на тѣлесны-тѣ болѣсти, защо-то дѣшевна-та болѣзнь е най-тажка отъ всички-тѣ дрѣгы телѣсны болѣсти; а кога-то болѣдѣва дѣша-та чрѣзъ грѣха, много пжти сж слѣчва, що-то и тѣло-то да испадне въ мѹтж болѣсть, и да сѣ наказва отъ Бога за грѣхове-тѣ си. Тѣй Свѣтый побѣждаше болѣвы-тѣ; іоше, като имъ приказваше слово Божіе, мнозина Блѣины приведе да познаѣтъ истиннаго Бога и гы похристіени, та сѣ негово-то прѣйзрадно врачество, оздравѣхъ дѣшевно и тѣлесно 1).

Нъ по ради тогавашне-то гоненіе и убиванье на Христіаны-тѣ, Св. Кыръ отиде по край Аравійско-то море, дѣто сѣ найде едно мѣсто, и тамъ живѣаше. А Іованъ, кой-то бѣше въ Єрѣсалимъ, като сѣ наѣчи за чюдеса-та, стрѣваны отъ С-го, дойде у Александріѣ, испита за него и, като го намѣри, остана да живѣѣтъ задрѣжно. По едно врѣмѣ, извѣстени за нѣкоѣхъ сѣ жена

1) отъ четін Миней.